

Ch 9

Bu i d h i ch a tan thì Allan ã ngh a Ng i M v nhà, anh nói là t i nay anh ph i v nhà cô Gi n, v mu n quá s nh h ng n m i ng i. Cô bi t ng i mà anh ang nói là m t ng i b n c a b m anh thành ph J, sau khi b m anh di c sang Canada, cu i tu n anh th ng n nhà cô Gi n. Cô còn bi t nhà ó ch có m t cô con gái tên là Gi n Hu , tên ti ng Anh là Jane. Th y anh b o v nhà h Gi n, cô l i càng s t ru t, bây gi cô c m th y t t c các cô gái u là tình ch ng m c a mình.

Allan a cô lên t n nhà nh ng khi cô m c a, anh li n cáo t : “Em ngh s m i, anh v ây.”

Cô li n n n : “Anh vào nhà ng i ã. B m em không có nhà, sang nhà bà n i em r i.”

“Thôi còn ph i p xe g n ti ng ng h n a, anh v mu n quá thì nh h ng n m i ng i trong nhà.”

“Hôm nay anh b t bu c ph i v ó à?”

“Anh không báo tr c v i m i ng i, không v s m i ng i lo.”

“Th anh b em m t mình ây mà không s em bu n à?” N c m t cô b t ur m r m, gi ng ngh n ngào h i. “Có ph i anh ghét em l m không?” Nói r i n c m t b t u l n xu ng.

Cô th y anh b t u lu ng cu ng, g i nh : “Ng i M , Ng i M , ng làm th ...” Th y cô khóc m i lúc m t to, anh li n y c a, kéo cô vào nhà, b t èn phòng khách và cô ng i xu ng sofa.

“Sao v y?” Allan lo l ng h i. “ ang vui v , sao t nhiên l i khóc v y? Không s m i ng i i qua nhìn th y à?”

Cô càng khóc l n. “N u nh n c thì em có khóc ngoài không?” R i cô thút thút nói: “Em ã ph i nh n r t lâu, r t lâu r i.” Cô càng khóc d d i, càng ngh càng bu n h n, m c dù cô không bi t r t cu c mình ang ngh gì, ch bi t là mu n khóc mà thôi.

Cô khóc mãi, anh li n lu ng cu ng h i: “Ng i M , em làm sao v y?”

“Anh c m c k em, em khóc cho th a lòng, bình th ng có ng i nhà, n c h i khóc em c ng không có.”

Anh nhìn cô v i ánh m t khó x , r t r è h i: “Ng i M , em làm sao v y? Em c khóc th này thì anh bi t ng nào mà l n. Anh ã làm sai chuy n gì ? Em nói cho anh bi t, n u làm sai chuy n gì thì anh s xin l i em.”

“Xin l i suông thì gi i quy t c gì? N u chuy n ó anh sai thì anh có s a ch a không?” Cô s t s t h i.

“N u l i c a anh thì ng nhiên là anh s s a, nh ng em ng khóc n a, em khóc th này làm anh r t bu n...”

“Cái sai c a anh là mãi không ch u theo u i em.” Cô th t thà nói. “Em i t lâu l m r i, em khóc quá nhi u r i, ch có i u anh không bi t mà thôi.”

Allan nhìn cô h i lâu m i nói: “Nh ng em v n là cô nhóc...”

Cô ch vào ng c trái c a mình, h i: “Anh ã t ng nói r ng, tr con hay không ch y u do ch này quy t nh, úng không?”

Allan g t u, nh ng cô không i anh nói mà kéo tay anh t lên b u ng c trái c a cô. “Anh xem i, em có còn là con nít n a không?”

M t Allan r c, anh c i kh và nói: “Em hi u sai ý anh r i, anh nói là trái tim ch không ph i...”

“Không ph i là gì?” Cô ng c lên nhìn anh ch m ch m, h i.

“Không ph i là t m khiên b o v trái tim...” Tay anh b cô túm ch t và t trên t m khiên dày c a cô, khi n anh th y không t nhiên, nh ng anh không rút tay ra mà ch nhìn cô ch m chú. Cô phát hi n ra ôi m t to, en láy c a anh có th nhìn cô ch m ch m mà không ch p m t. Cô c ng th nhìn anh không ch p m t nh ng cô nh n ra r ng r t khó làm c i u ó, càng không mu n ch p thì l i ch p càng nhanh.

Cô né tránh cái nhìn c a anh, a bàn tay còn l i t lên ng c anh, nói: “Anh ng nói em là con nít, th c ra anh còn con nít h n em, anh có th a nh n không?”

Allan c i r i rút tay ra. “Th a nh n, th a nh n, anh nh h n em, em th ng còn anh thì thua cu c. Cái mi ng này c a em ã cãi nhau thì không ai ch n i.” Anh véo nh m i cô r i nói: “Không là con nít thì sao l i khóc m nh v y? Làm anh không hi u u cua tai nheo th nào.”

ang khóc mà cô c ng ph i phì c i, cô l y móng tay b m vào huy t thái d ng, nói: “Em c ng ang au h t c u vì khóc ây.”

“Hay là anh xoa bóp cho? M i l n m anh au u, anh u mát-xa cho m anh th này, r t hi u qu .” Allan b o cô n m xu ng gi ng r i l y m t c c n c l nh, ch m ngón tay vào n c và xoa bóp cho cô, u tiên là mát-xa cho

m t, sau ó mát-xa n c ph n u và sau gáy cho cô. Ngón tay anh lành l nh t trên m t cô, tóc cô, gáy cô, r t d ch u, m t c m giác tê tê ng tr t u xu ng chân. Cô c m th y u nh h n, toàn thân tr nên th thái, d ch u vô cùng.

Anh v a xoa bóp v a nói: “T sau em không c khóc nh th này n a âu y! Khóc thì có gì i quy t c v n gì âu. Có chuy n gì không vui thì c nói v i anh, ng có v a nói chuy n c vài câu ã khóc lóc, khi n anh c ng ch ng bi t ã x y ra chuy n gì. R t cu c hôm nay t i sao em l i khóc v y?”

Cô li n ng d y, i vào phòng ng và nói: “Anh vào ây, em cho anh xem cái này.”

Allan ch a bao gì vào phòng ng c a cô, anh n g n c a phòng li n d ng l i. Cô ch y ra kéo anh vào, n anh ng i xu ng gi ng cô và cho anh c ti u thuy t cô vi t. Anh c r t ch m chú, còn cô thì ng i bên c nh anh, tay ôm ch t c anh. Cô c m th y c nh t ng này m áp, ng t ngào bi t bao, ch c ch n cô s a nó vào tác ph m s p t i.

c xong, Allan li n quay sang c i, nói: “Cái u c a em nh mà ch a c nhi u th nh ? May mà còn thi i h c B...”

“S c m nh c a tình yêu mà. Li u em có tr thành nhà v n n i ti ng c không?”

Allan g t u. “Là nhà v n l n r i còn gì, ây là t p chí r t n i ti ng.” R i anh h i: “Chi ti t l y tr m thu c ng nhà v n l n c c âu v y?”

“T i sao anh l i b o là c c âu?” Cô s ng s t h i. “Ý anh nói là em o v n ? ó là tác ph m em t vi t, là tr i nghi m c a em, em ã tích tr r t nhi u thu c ng r i...” Cô m ng n kéo l y ra m t l nh cho Allan xem, anh ón l y r i n m ch t trong lòng bàn tay, ng d y i vào nhà v sinh, m n p ra và h t vào b n c u, x n c cho thu c trôi i h t.

Cô c i khúc khích, nói: “ c vi c , ng nào c ng không m t ti n, lúc nào c n l i ki m sau...”

Allan nghiêm m t nói: “Ng i M , t nay v sau không nên vì nh ng cái gì t gân mà tr i nghi m cu c s ng theo ki u này. Vi t cái gì là m t chuy n, s ng th nào l i là chuy n khác. Ng i ta nói ngh thu t b t ngu n t cu c s ng, không có ngh a là b t ngu n t cu c s ng c a mình, r t nhi u cái c b t ngu n t cu c s ng c a ng i khác. Vi t v tình ti t gì t ng i nh ng không c n ph i ích thân i gi t ng i, vi t v chuy n t sát không c n ph i t sát th t. Ti u thuy t có th vi t m t cách tùy ti n, tho i mái, nh ng trong cu c s ng không nên làm nh ng chuy n ngông cu ng. Anh không thích nh ng cô gái ngông cu ng! h làm anh c m th y s .”

“Em ch nói v y thôi, còn em ch c ch n s không bao gi làm nh ng chuy n nông cu ng âu.” Cô cam oan.

“Th thì t t.” Allan gi i thích: “B em là th y c a anh, anh v i con gái th y... c c m th y th nào y...”

Cô nghiêm gi ng h i: “Sao v y? Anh theo o ph t? Là hòa th ng à?”

Allan không hi u cô ang nói gì. “Anh không theo o ph t, sao v y?”

“Th t i sao anh l i th y ng i khi yêu con gái o s ?”

Allan li n c i ha ha, ch vào cô và không bi t ph i nói gì.

Cô vô cùng c ý, ti p t c phát huy: “Em là con gái c a o s , l nào ây là s l a ch n c a em ? Mình không th l a ch n xu t thân c a mình nh ng có th l a ch n con ng mình i. Nhà m em là a ch , b em không chê bà, t i sao anh l i vì b em là o s mà liên l y n em?”

Allan c i ng t ngh o. “Anh ph c cái mi ng c a em th t, trên thông thiên v n, d i t ng a lý, ch a nói n vi c lỗi chuy n o s , hòa th ng ra, ngay c lý lu n thành ph n giai c p c ng lỗi ra c.”

Cô li n n n n : “B n mình có th gi u, không cho b m em bi t mà, th t kín áo thôi, c không anh? N u i n khi anh t t nghi p, ch ng bi t anh s phiêu b t ch n nào. B em b o anh chu n b t t nghi p tr c, có th t v y không?”

Allan li ng t u.

“T t nghi p r i anh s i âu?”

“Anh mu n v mi n Nam.”

Ngh n vi c ch ng m y n a Allan s r i thành ph J, cô s ch ng còn c g p anh n a, n c m t l i trào ra. “Anh chu n b i r i ? Th chúng mình...”

“Em coi kìa, còn b o không ph i con nít, v a nã còn c i nh n c n , tho t cái ã khóc c r i. ng khóc n a, anh ã nói xong âu, lúc u anh nh t t nghi p tr c, nh ng bây gi có em kéo chân r i...”

Cô sung s ng n phát iên, ôm ch t c anh, h i d n d p: “Anh không t t nghi p tr c n a ? Vì em mà anh... không t t nghi p tr c n a ?” Cô v a h i v a chu mi ng “m ” lên m t anh. D ng nh anh c ng hoa m t tr c tr n “m ” d n d p c a cô, m c cho cô t n công, h i lâu m i bi n th b ng thành th ch ng, hôn lên cái mi ng ang “m ” lung tung ó.

ó là m t n hôn v a da di t v a dài, cô c m th y x ng c t trên ng i u tan thành n c...